Ч. 278. Четвер 28 (15) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Італіяньско-турецка війна. — Де перебуває б. шах перский. — Борба в Марокку.

„Secolo“ доносить про погром Італіянців з дня 19. с. м. Італіяньска колюмна зблудила підчас походу до оази Бір-Тобрас наслідком страшної темряви і зійшла з караванової дороги. Аж слідуючого дня о год. 10·30 рано станула колюмна перед оазою, де принято еї стрілами. Прийшло до битви, в часі якої не могла італіяньска артилерия уставитись, бо пустинний пісок вдер ся до армат. По полудни відперто арабский атак. Колюмна рішила завернути і в страху, що Араби можуть еї окружити, зачала копати полеві кріпости; борба тревала цілу ніч і аж о год. 3·30 рано могла она розпочати відворот. Друга італіяньска колюмна, вислана першій в поміч, також заблудила і мусїла перебути цілу ніч в пустині. Перевіз ранених був дуже тяжкий тим більше, що число ранених виносило 80, а убитих 6 людий.

Аґенция Стефанього одержала телеґрафічні вісти, по яких театр війни знов оживає. Дня 22. зведено завзятий бій коло Дерни; Турки мали утратити 75 людий. Із Тобрука донесено про часті перепалки між воюючими сторонами: Італіянці утратили онгди в часї перестрілки 7 людий, в сім числї 2 офіцирів, а 16 жовнірів тяжко поранено; втрати турецкі мають бути більші.

Всї улєми (могаметаньскі духовники) Царгороду зредаґували і підписали відозву, накликуючу до сьвятої війни против Італії. Вчерашні часописи в Царгороді перепечатали сю відозву без заміток. Відозва зробила велике вражінє на населенє.

В кругах улємів є пересьвідченє, що Італіянцям удало ся приєднати племя Сенусів до війни против Туреччини.

В справі заяви великого везира в палаті послів видано урядовий комунікат з заявою, що Порта боронити буде до послїдної каплї крови своїх прав до Триполїсу і Киринайки.

„N. fr. Presse“ доносить з Солуня, що наспіла там урядова вість про появу 3 італїяньских кораблів коло турецкої кріпости Дурацо. В 2 години пізнїйше появили ся ще 3 пароходи і довший час сиґналїзували, на основі чого прийшли турецкі власти до пересьвідченя, що Італіянці хотять підняти воєнну акцию. З міста Вальони вислано сейчас до Дурацо 2 баталїони турецкої піхоти. Населенє є перестрашене і хоче утїкати в глубину краю. Войско одержало приказ, щоби не чекаючи на дальші інструкциї, перешкодило всякій пробі Італіянців висїсти на сушу.

Доносять з Мелілї: Одно з мароканьских племен, котре тому місяць заключило мир з Ішпанцями, знов переступило ріку Керт. Ішпаньска залога відперла атак. Тузeмців впало в бою 18, Ішпанці мали 7 ранених. Иньший ішпаньский відділ змірив ся також побідоносно з неприятелем і завдав єму доймаючі втрати. Відділ той мав 6 ранених.

Урядова депеша доносить з Мелілї, що в бою з Марокканцями дня 22 с. м. по ішпаньскій сторонї упав 1 офіцир і 8 вояків, а ранені 1 майор, 5 поручників і 32 вояків. Дня 23 с. м. в полудне знов закипів бій. Напад тузeмців дня 22 с. м. розтягнув ся вздовж фронту довгого на 60 кільометрів.

Місце пробуваня бувшого перского шаха Магомета Алї, що при помочи Росиї хоче прийти назад до власти, не всїм звістне. Загально знають лише, що він укриває ся десь в Персиї. І показує ся, що він резидує в невеликій оселї Ходжа Нефес, на березї Каспійского моря.

Кореспондент московского „Русскаго Слова“ надіслав з Баку кілька подробиць, що кидають сьвітлє на дуже невідрадне житє був. шаха, котрому політичні мотиви велять пробувати на перскій граници. Від суші боронять єго „резиденциї“ непроходимі багна, потім узгіря, опісля густі лїси. Від моря перске войско дістати ся не може, бо на сторожи стоїть 50 туркменьских лодок, що можуть унести на море яких 5000 добре узброєних єго приклонників. Шах пробуває постійно на кораблї, що

---

41)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Звідки ви знаєте, що ми в пивници? — спитав барон.

— Пізнаю то по запаху камінної підлоги і по тім, що за дня сьвітите сьвічку.

— Отже знаєте також, котра година?

Кокеніль оглянув ся не відповідаючи. Вогкі, грубі камінні стіни, склеплена стеля, ніякого вікна; довкола щільно уложене дерево на паливо. Перед ним з горіючою сьвічкою в руці, барон Гайдельман-Брук. Аґент поглянув в гору на него і замітив спокійно:

— Ваша сьвічка горіла ледве годину, отже тепер не буде пізнїйше як сема рано.

— Чи можете менї може також сказати, на що я жду?

— Очивидно! Ви ждете на вашу пасербицю — на Алїсию чи радше на Марі.

— Боже! — крикнув зачудований барон. — Як ви то відгадали?

— Я не відгадував, а зовсїм просто вимiркував. Мого перстеня нема, отже ви єго ужили. До чого? Аби заманити тут дївчину. Звідки ви довідали ся, де она і що она повірить післанцеви з тим перстенем, того я очивидно не знаю.

— О, від Жібелена і від шпигуна, якому я велїв слїдити на кождім кроцї Пужота.

— І она прийде сюди?

Барон притакнув головою.

— Она вскорі тут буде. Будете певно цікаві знати, длячого велїв я їй сюди прийти?

— Очивидно — відповів Кокеніль.

— Отже ходіть сюди, тут будемо могли вигіднїйше розмовляти.

Він показав на склеплені сїнки і аґент пійшов наперед, а барон ішов за ним зі сьвічкою в руцї. Сусїдна пивниця була також обставлена довкола щільно накладеним деревом. По серединї стояв простий стіл з всїлякими средствами поживи; коло него стояли два крісла.

— Сїдайте — говорив барон дальше. — Пізнїйше будете могли трохи поживити ся, але перед тим, пане Кокеніль, хотів би я з вами поговорити. Справдї велика шкода, що ви не хотїли на справу глядїти з того становища, що я! Я був би радо став вашим приятелем, але ви не хотїли слухати, не хотїли дати себе остеречи! Менї просто прикро, що ви приневолили мене ужити против вас насильства. Прикро менї і то дуже, пане Кокеніль.

— Розумію — відповів Кокеніль. — Між добрим аґентом і великим злочинцем витворює ся свого рода звязь —

— Ви уважаєте мене великим злочинцем, справдї визначним злочинцем? — скрикнув урадований барон.

— Очивидно. Одним з найзначнїйших від часів Льодовіка Шерці, що мав так само довгий палець як ви.

— І був так само холоднокровний, розважний і безвзглядний — я знаю — докінчив барон. — Впрочім та ваша гадка була добра, іменно з нігтями на шиї малого фотоґрафа.

— Ага, а що, правда, стало ся з тими чобітьми? — спитав Кокеніль.

— Я їх спалив.

Кокеніль хвилю помовчав.

— А Американець? — питав дальше. — Чи ви мали що против него? І що з ним буде?

— Для мене був він рівнодушний, але я мусїв мати жертву. Впрочім я постараю ся о то, аби єму признали лагодячі обставини — заздрість, знаєте; тодї дістане він всего кілька лїт.

— А Мартінец мусїв певно дївчину пізнати? Він виратував єї з пожару, правда?

Барон мовчки притакнув.

— Може схочете ще що знати?

— Так. Чи ви знали, що Вільмот і балетниця не будуть того вечера їсти в сепаратцї ч. 7.

— Нї, але Мартінец оповідав менї, що Аніта телеґрафувала до него, що Вільмот хоче з нею зійти ся перед самою девятою годиною,

готов кождої хвилї піднести якор. Не дивниця. Атже перский парлямент визначив нагороду 200.000 томанів (950.000 корон) за спійманє або убитє ексшаха. Отже Магомет має причину уникати людий. Самі туркменьскі беки видають ся з ним дуже рідко.

Магомет Алї постарів ся. Не таїть ся зовсїм, що радо зрік би ся ролї претендента до престола, але щож вдіє з собою? Коли перестав бути шахом, перский меджліс обіцяв на домаганє Росиї виплачувати ексшахови річної пенсиї 500.000 корон. Однак небавком ту пенсию замкнув. Прикра се річ, анї слова. Але будь-що будь можна би ще з тим погодити ся. Ексшах поробив деякі ощадности на своїй давній пенсиї і сяк-так жиє з процентів особистого капіталу. Найбільше-ж денервує єго тота сума призначена за єго голову. Не дрібниця — 950.000 корон.

— Я радо зрік би ся раз на все престола — говорив Магомет Алї кореспондентови одної бакиньскої часописи — коби лише заєдно не думати, що можуть мене убити. Атже житє менї миле! Не хочу престола. Прошу лише Бога, щоби росийске войско заняло Тегеран. Тодї упрошу росийске правительство, щоби вплинуло на мого сина і на парлямент: нехай відкличуть нагороду, визначену на мою голову. Заберусь хоч би на конець сьвіта і нікому не буду на заваді. Чого-ж більше хотіти?

Богато Персів перебуває тепер на Кавказї; до 50.000 утікли з краю, розбурханого до глубини. Хотїли би вернути, але дома непевні майна та житя. Отже бажають горячо — як запевнює кореспондент „Русскаго Слова", — щоби росийске войско заняло хоч би цілу Персию. Коби там запанував лише спокій. Не розуміють лише, що Магомет Алї, вернувши на престол, знов почав би рядити ся як деспот. Та нема сумнїву, що кариєра ексшаха скінчила ся раз на все.

Новинки.

Львів, 27 грудня 1911.

— Розширенє сїтий телефонїчних. Дирекция почт і телєграфів подає до відомости що слїдує: Дня 28 грудня буде віддана до публичного ужитку державна сїть телефонїчна в Джуринї, а дня 29 грудня с. р. прилучить ся єствуючу вже сїть телефонїчну в Бучачи до домежимістової лїнїї телефонїчної Бучач-Чортків і припустить ся єї до межимістових розмов. Дня 29 грудня с. р. буде віддана до публичного ужитку державна сїть телефонїчна в Чорткові, дня 31 грудня с. р. державна сїть телефонїчна в Копичинцях а дня 1 січня 1912 р. самостійна мовниця публична в Сухоставі. Наконець дня 31 грудня с. р. буде віддана до публичного ужитку державна сїть телефонїчна в Колендзянах з межимістовим полученєм.

— Курс для неграмотних жовнїрів. Перший курс для неграмотних жовнїрів заснував і веде у Львові при 30 пп. о. курат Александер Ковальский. Учасники курсу, котрих є поверх сто, незвичайно живо заняли ся наукою та роблять в нїй значні поступи. Бажанєм о. курата було завести такі курси по всїх полках та з огляду на недостачу учительских сил, так як однорочним охотникам годі було тим заняти ся, обмежено ся тепер на один курс. Є однак надїя, що на будуче згадані трудности удасть ся побороти, так що в слїдуючім роцї увійдуть згадані курси в житє по полках.

— Наслїдки пияньства. В день сьв. Андрея лучила ся в селї Гартфельд, нїмецкій кольонїї городецкого повіта така страшна подїя. Вечером того дня прийшло до коршми в згаданім селї кількох парубків з сусїдного села Галичанова по горівку. Тут застали они трох парубків з Речичан. По короткій пиятицї виявзала ся межи обома партиями суперечка а дальше як звичайно і бійка. Один з речичаньских парубків побіг до свого села по поміч і сейчас вернув з кільканайцятьма своїми ровесниками уоружеными в коли, вила і т. п. Всї разом кинули ся тепер на вертаючих вже домів галичанівских парубків, при чім трех з них тяжко покалїчили, а одного парубка 22-лїтного Мих. Кушніра убили на місци недалеко від коршми. Жандармерия арештувала 4 парубків.

— Полекші для зелїзничників. З днем 1 сїчня підвисшає ся плату на мешканє зелїзничим урядникам м. Відня в сей спосіб: асистентам з 230 К на 950 К, адюнктам з 240 на 1200 К, ревідентам і официялам з 300 на 1500 К, старшим ревідентам і ст. официялам з 320 на 1700 К, інспекторам з 240 на 1850 К, старшим інспекторам з 210 на 2.050 К. Віденьским підурядникам і службі підвисшає ся плату на мешканє о 100 К, виносить отже в найнизших степенях плати у служби 450 і 500 К, у підурядників 500 і 600 К. Першокласовий додаток зелїзничих официянток підвисшає ся менше ше більше о 15 проц. Манїпулянтки одержать відповідне підвисшенє денної плати. В звязи з тими зарядженями на річ цїлого персоналу підвисшено плати робітникам, управильнено відносини в посуваню їх до висшої плати та видано, а зглядно доповнено правильники працї. Рівночасно управильнено винагороди за години надобовязкові, та признано робітникам платні відпустки для відпочинку, а крім сего поліпшено приписи о стабілїзациї професионїстів. Переведені правительством зарядженя в хосен зелїзничників винесуть в будучім роцї около 21 мілїонів кор., з чого для підурядників, слуг і робітників припаде майже 18 мілїонів кор.

— О крадіж брилянтів. Перед трибуналом карним відбула ся сими днями карна розправа против Михайлини Бараньскої о крадіж двох перстенів з 5 брилянтами і одним смарагдом та туркусових ковтків, вартости 816 корон на шкоду Сальомеї Бодек. В акті обжалованя було сказано, що Бараньска прийшовши до мешканя Сальомеї Бодек, при нагоді випозиченя від неї костюму на редуту, забрала з касетки завинені в паперци повисші дорогоцїнности і сховала їх. Обжалована признала ся до того, що забрала дїйстно згадані предмети, не знаючи хвилево що робить, але занесла їх до своєї приятельки Михайлини Пелюхової, котра сховала їх в пивници межи кістьми. Пізнїйше, коли Бараньска опамятала ся і зажадала звороту дорогоцїнностий, щоби їх віддати властительці, Пелюхова заявила, що їх вже нема. Розправу, котру вів радник Пискозуб, відрочено на жаданє оборони в цїли засягненя опінїї медичного факультету що до умового стану обжалованої, позаяк доси ореченя лїкарів не дають належитої підстави виробити собі гадку, в якім станї ума доконано крадежі.

— Як жиє ся в австрийскім парляментї? Австрийский парлямент то мале місточко, громада що числить разом 793 душ великих і малих достойників, богачів і бідних, панів і служ-

---

а я знав, що вже о пів до девятої буду готовий.

— І ви постарали ся о сверлик і дали Мартінецови, та сказали єму, в котрім місци має він вертїти діри?

— Так, а ключ до тайних дверий придбав я собі при помочи одного з підплачених кельнерів.

— Від коли знали ви, що я занятий тут у вашій стайни? — спитав Кокеніль по малій перерві.

— О, від першого дня. І та річ з льокаєм була умовлена. Я хотів, аби ви перечитали мої записки.

— Ви того хотїли? Але длячого?

— Длячого? — Голос барона став зовсїм крикливий. — Не понимаєте того? Бо тодї ви всьо знали би і я був би приневолений зробити конець. Бо що я нїколи не прихилив би вас до моїх поглядів, о тім був я пересьвідчений. Ви остали би на все при нуднім і окленанім поглядї о „праві і справедливости". Тому мусїв я боронити ся перед своєю власною слабостию. Я мусїв знищити вас, аби не бути знищеним.

— Гм! Ви, так сказатиб, хочете самі собі відтяти відворот, бо не вірим своїм власним нервам.

— Так! Зовсїм справедливо — відповів барон.

Настала довша перерва. Вкінци підвіс Кокеніль голову і спитав:

— Чи дївчина зараз тут буде?

— Она здасть ся вже жде там на дворі — барон показав на тяжкі зелїзні двері.

Знов на хвилю залягла тишина.

— Чи уважаєте конечним, аби она — спитав аґент притишеним голосом.

Барон роздумував.

— Менї здасть ся, що буде лїпше раз на все покінчити з тим — відповів вкінци. — Єї память могла би вернути.

— А коли гадаєте ваш намір здїйснити?

— Чогож спішити ся? Коли покінчимо нашу розмову. Чи хотїлиб ви ще що знати?

— Так. Що до моєї матери — Кокеніль побілїв як полотно. — Чи ви намірили єї — убити?

— Я то полишив случаєви — відповів барон, здвигаючи плечима.

— То всьо — відповів Кокеніль. — Тепер я готовий.

Барон Гайдельман-Брук стрітив твердий рішучий погляд своєї жертви з зачудованєм і пошаною.

— Справді прикро менї — сказав, простягаючи руку. — Будьте здорові, Кокеніль.

— Будьте здорові — відповів аґент з спокійним достоїнством. — Коли вам то не робить ріжницї — то я волїв би не подавати вам руки.

— Нї? Ну, як хочете. Отже, ще раз будьте здорові! — Він поступив до дверий.

— О, ви забули ваші записки! — крикнув за ним Кокеніль.

Барон усьміхнув ся.

— Умисно — сказав. — Маю вже досить тої книжки — єї вже нїхто не найде.

Двері отворили ся і в тій самій хвили побачив Кокеніль струнку білу стать, що увійшла вагуючись до середини. Відтак замкнули ся двері з лоскотом' роздав ся скрегіт ключа і засув, а відтак замкнули ся ще другі двері.

Алїсия і Кокеніль були самі.

* * *

Алїсия з окликом радости підбігла до Кокеніля і вхопила ся єго рамени.

— Я так бояла ся — сказала дрожачи. — Той чоловік сказав, що ви прислали по мене і тому я сейчас прийшла сюди, але зараз в автомобили було менї так страшно —

— Так, так. Сїдайте собі тут на крісло. Чи Пужо знав, що ви пійшли сюди?

— Нї. Пана Пужо покликано кудись на хвилю перед тим. Але той чоловік мав перстень.

— Розумію. Ви тому не винні, лише — Боже, що можу я зробити?

Взяв лїхтар і оглянув обі пивницї дуже основно. Они мали лиш один спільний вихід, а то ті тяжкі подвійні зелїзні двері в меншій пивници, де стояв стіл і крісла. Обі були довкола аж під стелю заложені щільно накладеним деревом, а також і в склеплених сїнках стояло дерево, так що полишив ся там перехід широкий ледве на дві стопи. В горі в стели були два малї чотирокутні отвори, призначені для доступу воздуха. То було всьо.

Алїсия ходила за Кокенїлем і спитала несьміливо:

— Пане Павле, що вам є? Не хочете зі мною говорити?

— Хвильку терпеливости, дитино, хвильку терпеливости — відповів думаючи. Відтак сказав живо:

— Панно Алїсиєю, ми в дуже немилім положеню.

(Дальше буде).

бу, а в котрій знаходять ся всілякі для всіх тих жителів потрібні урядженя і вигоди. Житє в парламенті починає ся о годині пів до 6 рано приїздом воза з мясом і випаковуванем єго. О год. пів до 8 приїздить до парляментарної громади перша почта а служба єї кінчить ся аж о год. пів до 9 вечером.

Служба та відбуває ся 29 возами і одним післанцем а висилка листів іде що пів години. О 7 год. рано, отже перед приїздом першого почтового ваґона мусять всї урядники почтові бути на місци. Парляментарна почта має одного начальника, вісім урядників і шість слуг а в днях, коли відбувають ся засіданя, приходить ще двох урядників до помочи. Почта ся займає ся висилкою листів, пакунків і гроший, виконує службу телеґрафічну і телефонічну а також приймає гроші до почтової каси ощадности. Яку роботу виконує парляментарна почта через рік, можна побачити із слідуючих чисел: Звичайних листів висилає 620.000, рекомандованих 38.000, переписних листків 211000, переказів почтових 5601 на суму 680.000 кор, листів грошевих 427 на суму 1,045.000 корон, звичайних пакунків 8.000, друків 494.000 і т. д.

Реставрация парляментарна містить ся в трох салях, де можна пообідати, пополуднувати, ну та й повечеряти, коли потреба. В одній з тих саль мають свої постійні столи міністри, Чехи, Русини, Поляки і Італійці; в другій социяльні демократи і німецкі посли а в третій журналісти. В сутеренах знаходить ся „господа", до котрої заходять крім післанців і служби ще й часто посли селяни.

А варто заглянути також до кухнї. Там порає ся вісїм кухарок і один кухар при двох величезних кафлевих печах, а кожда кухарка має свій окремий припічок. На однім н. пр. варить ся лиш сам ґуляш, на другім лиш самі леґуміни і т. д До обслуги гостий єсть 30 кельнерів, а крім реставраторки і єї доньки допильновують цілого господарства ще 4 касиєрки, одна господиня, одна ключниця від столового біля, котра має під своїм доглядом 3000 обрусів і 6000 сервет, один наймит і один послугач до чищеня столового срібла.

Реставрация мусить що дня числити що найменше на 500 гостий і відповідно до того заосмотрювати свої потреби. Так побирає кухня що дня 200 кільо воловини, 100 кільо свинини і телятини а в пятниці ще й 100 кільо риби. Та бо й апетит представителів народу неаби який, як то показує слідуючий маленький примір. Послідної парляментарної сесиї з'їли посли за десять місяців не менше лиш 40.000 самих кнедлів і то всїляких кнедлів: з булки, з бараболь, з печінки, кнедлів зі сливками ітд. Та й не дивота; їсти преці хотять не лиш ті посли, що случайно задля опозициї говорять від рана до вечера, але й ті, що мабуть також задля опозициї від рана до вечера через цілу сесию і пари з рота не пустять.

— **Не лишати малих дїтий самих дома,** бо з сего бувають часто нещастя, як ось показують слідуючі дві події. В Костервівці коло Львова один з робітників зелїзничих лишив дома троє малих дітий, а сам з жінкою пішов в гостину до знакомих. З незвістної причини зачала горіти постіль, а перепуджені діти, з котрих найстарший хлопець мав 11 літ, не знаючи ради, поховали ся в кутик. На вид огню в хаті, вбігли сусіди і пригасили огонь, але з дітий удало ся їм уратувати лиш найстаршого хлопця і то не на довго, бо й він на другий день помер. — Подібна подія счинила ся сими днями і у Львові. Столяр М. Квеціньский, вибираючи ся оногди до міста, лишив в замкненім мешканю при ул. Личаківскій 5-літного хлопця. З нудьги почала дитина бавити ся сірниками на постелї, від чого заняла ся солома. На щастє огонь замітили в час прохожі, котрі виломили вікно і загасили. Тяжко попечену дитину відставлено до шпиталя.

Господарство, промисл і торговля

— **Курс образованя діловодців і ревізорів господарско-зарібкових стоваришень.** При загальнім Союзї австрийских, хліборобских стоваришень у Видни буде отворений дня 8 січня 1912 р. шести-тижневий курс образованя діловодчиків і ревізорів господарско-торговельних стоваришень. На курсі будуть викладати професори віденьскої торговельної Академії і другі фаховці отсї предмети: 1) Погляд на історию, засади і орґанізацию кооператив взагалі, а австрийскої хліборобскої кооперативи особливо; 2) головні постанови законів о торговлі і векселях; 3) закон о стоваришенях; 4) закон о ревізиї стоваришень; 5) податки і инші належитости від стоваришень; 6) головні принципи книговодства; 7) наука про ревізиї. При викладах предметів під 3) 4) і 5) узгляднені будуть правительственні проєкти нових законів.

Умови принятя на курс: найменше дволїтна практика в однім зі стоваришень і знане німецкої мови. Вписове: 20 К. З кінцем курсу відбудуть ся в поодиноких комісиях іспити і слідує роздача сьвдоцтв. З причини, що сей курс по проґрамі подаваних предметів і з огляду на фахових прелеґентів дасть учасникам основне знане зі всього обсягу відомостий, потрібних до веденя зарібково-господарских спілок, бажаною і вельми пожаданою є як найбільша участь в сьому курсї людий, яких займає справа кооперациї взагалі, а особливо української сїльскої кооперациї. Поданя умотивовані доказами: а) дотеперішного образованя, б) практикою на полі кооперациї — належить безпроволочно вносити на адресу: Allgemeiner Verband landwirtschaftlicher Genossenschaften. Wien, VII. Langegasse 47.

Запримічаєсь, що супроти обмеженого числа учасників курсу, повинні компетуючі о приняте на курс заздалегідь в цїли виєднаня принятя повідомляти Краєвий Союз ревізийний (у Львові, Домініканьска 11) з поданєм своїх кваліфікаций і часу практики.

Телеґрами.

Петербург 27 грудня. Росийский ґенеральний консуль в Тебрісї казав перевезти до Баґїджемаль покалїчених Фідаїсами тїла двох ґренадирів і одного козака, котрі погибли підчас оборони шпиталя.

На жадане росийского консуля ґенерального Перзи випустили на волю 20 перских козаків, котрі тепер на зарядженє ґенерального консуля патролюють в части міста, де мешкають християни.

Ґенеральний консуль поставив ґубернаторови Тебріса і старшому муллахови, котрі прийшли до него в цїли переговорів, услівя, щоби перевели загальне розаброєнє, заким би прийшло до якихсь переговорів. Плякати взивають тепер населене до безпроволочного віддання всякого оружия в руки ґубернатора.

Тебріс 27 грудня. Вчера о 4 год. по полудни прибули вислані з Джульфи войска а іменно 5 полк стрільців, одна гірска батерия, одна сотня козаків до рогачки в Аджічай. Дорогу ту, котру в зимі трудно перебути, відбули они до 3 днів. Позаяк було вже темно, відділ той станув табором коло Аджічай. Загалом стратили Росияни доси около 100 людий убитих та ранених і пропавших.

Мадрид 27 грудня. Урядово доносять з Мелілї, що оногди досьвіта пять кольон розпочало рівночасно атак до войска племени мешкаючого в прибережних горах. Неприятель потерпів великі страти і мусів завернути. На побоєвищи полишив богато оружия і муниций.

Мадрид 27 грудня. З Цевти вирушило до Мелілї 2000 мужа.

Константинополь 27 грудня. Зачувати, що Росия на случай тревалого обсадженя північної Персиї готова признати Туреччині якусь полосу дорогою реґуляциї границї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубым друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·39**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).